

Ez, 1, 4-28, Wizja rydwanu Bożego

4 Patrzyłem, a oto wiatr gwałtowny nadszedł od północy, wielki obłok i ogień płonący [oraz blask dokoła niego], a z jego środka [promieniowało coś] jakby połysk stopu złota ze srebrem, [ze środka ognia]. 5 Pośrodku było coś podobnego do czterech Istot żyjących. Oto ich wygląd: miały one postać człowieka. 6 Każda z nich miała po cztery twarze i po cztery skrzydła. 7 Nogi ich były proste, stopy ich zaś były podobne do stóp cielca; lśniły jak brąz wygładzony. 8 Miały one pod skrzydłami ręce ludzkie po swych czterech bokach. Oblicza [i skrzydła] owych czterech istot - 9 skrzydła ich mianowicie przylegały wzajemnie do siebie - nie odwracały się, gdy one szły; każda szła prosto przed siebie. 10 Oblicza ich miały taki wygląd: każda z czterech istot miała z prawej strony oblicze człowieka i oblicze lwa, z lewej zaś strony każda z czterech miała oblicze cielca i oblicze orła, 11 [oblicza ich] i skrzydła ich były rozwinięte ku górze; dwa przylegały wzajemnie do siebie, a dwa okrywały ich tułowiem. 12 Każda posuwała się prosto przed siebie; szły tam, dokąd duch je prowadził; idąc, nie odwracały się.

13 W środku między tymi Istotami żyjącymi pojawiły się jakby żarzące się w ogniu węgle, podobne do pochodni, poruszające się między owymi Istotami żyjącymi. Ogień rzucał jasny blask, a z ognia wychodziły błyskawice. 14 Istoty żyjące biegały tam i z powrotem niczym błyskawice.

15 Przypatrzyłem się tym Istotom żyjącym, a oto przy każdej z tych czterech Istot żyjących znajdowało się na ziemi jedno koło. 16 Wygląd tych kół [i ich wykonanie] odznaczały się połyskiem topazu, a wszystkie cztery miały ten sam wygląd i wydawało się, jakby były wykonane tak, że jedno koło było w drugim. 17 Mogły chodzić w czterech kierunkach; gdy zaś szły, nie odwracały się, idąc. 18 Obręcz ich była ogromna; przypatrywałem się im i oto: obręcz u tych wszystkich czterech była pełna oczu wokół.

19 A gdy te Istoty żyjące się posuwały, także

koła posuwały się razem z nimi, gdy zaś te Istoty żyjące podnosiły się z ziemi, podnosiły się również koła. 20 Dokądkolwiek poruszał je duch, tam szły także koła; równocześnie podnosiły się z nimi, ponieważ duch życia znajdował się w kołach. 21 Gdy szły [te istoty], szły i one, a gdy przystawały, również i koła się zatrzymywały; gdy one od ziemi się podrywały, podrywały się z nimi także koła, ponieważ duch życia znajdował się w kołach. 22 Nad głowami tych Istot żyjących było coś jakby sklepienie niebieskie, jakby kryształ lśniący, rozpostarty

ponad ich głowami, w górze. 23 Pod sklepieniem jednak skrzydła ich były wzniesione, jedne przy

drugich; u każdej z nich dwoje pokrywało ich tułowiem. 24 Gdy szły, słyszałem poszum ich skrzydeł jak szum wielkich wód, jak głos Wszchemogącego, odgłos ogłuszający jak zgiełk obozu żołnierskiego; natomiast gdy stały, skrzydła miały opuszczone. 25 Nad sklepieniem, które było nad ich głowami, rozlegał się głos; [gdy stały, skrzydła miały opuszczone].

26 Ponad sklepieniem, które znajdowało się nad ich głowami, było coś, co wyglądało jak szafir, a miało kształt tronu, a na nim jakby zarys postaci człowieka. 27 Następnie widziałem coś jakby połysk stopu złota ze srebrem, [który wyglądał jak ogień wokół niego]. Ku górze od tego, co wyglądało jak biodra, i w dół od tego, co wyglądało jak biodra, widziałem coś, co wyglądem przypominało ogień, a wokół niego roztaczał się blask. 28 Jak pojawienie się tęczy na obłokach w dzień deszczowy, tak przedstawiał się ów blask dokoła. Taki był widok tego, co było podobne do chwały Pańskiej. Oglądałem ją. Następnie padłem na twarz i usłyszałem głos Mówiącego.

1Kor, 12, 1-11, Charyzmaty Ducha Świętego: liczne dary, jeden Duch

1 Nie chciałbym, bracia, byście trwali w niewiedzy co do darów duchowych. 2 Wiecie, że gdy byliście poganami, ciągnęło was nieodparcie ku niemyim bożkom. 3 Otóż zapewniam was, że nikt, pozostając pod natchnieniem Ducha Bożego, nie może mówić: «[Niech] Jezus [będzie] przeklęty». Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus». 4 Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; 5 różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; 6 różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. 7 Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. 8 Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, 9 innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania przez tego samego Ducha, 10 innemu dar czynienia cudów, innemu prorocstwo, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków. 11 Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce.

<https://www.biblijni.pl/1Kor,12,1-11>